

Nr 8.

Ankom till Riksdagens kansli den 4 mars 1910, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af fullmäktiges i riksgäldskontoret framställning om höjning af anslaget till arfvoden åt e. o. tjänstemän och vaktmästare i riksgäldskontoret.

I en den 24 nästlidne januari till bankoutskottet aflåten skrifvelse hafva fullmäktige i riksgäldskontoret hemställt, att bankoutskottet behagade föreslå Riksdagen, att det i 70 § af nu gällande reglemente för riksgäldskontoret anvisade anslaget till arfvoden åt extra ordinarie tjänstemän och vaktmästare samt till belöning för extra arbeten må, räknadt från och med innevarande år, bestämmas till 11,000 kronor.

Till stöd för detta förslag hafva fullmäktige anfört följande:

»Enligt 70 § af det för riksgäldskontoret nu gällande reglementet äga fullmäktige att till arfvoden åt extra ordinarie tjänstemän och vaktmästare samt till belöning för extra arbeten använda 8,000 kronor årligen. Detta anslag, som allt sedan år 1894 utgått med oförändradt belopp, har mer och mer visat sig vara för sitt ändamål otillräckligt. Under den tid, som förflutit efter nämnda år, har endast en ny ordinarie tjänst, nämligen en kammarskrifvarebefattning, inrättats i riksgäldskontoret, men göromålen hafva däremot ökats högst betydligt. Till belysning häraf vilja fullmäktige endast meddela, att riksgäldskontorets obligationsskuld utgjorde

vid 1894 års slut kr. 293,151,386: 93

» 1909 » » » 529,524,110: 22

samt att antalet årligen förfallande räntekuponger utgjorde under år 1894 470,944 st. och uppgår för de vid 1909 års slut utelöpande obligationerna till 1,375,870 st.

Såsom här af framgår, har antalet årligen förfallande kuponger ökats i långt högre grad än obligationsskulden, hvilket varit beroende af att för de statslån, som under de senare åren, nämligen allt sedan 1894, upptagits till sammanlagdt belopp af mer än 200 miljoner kronor, obligationer å hufvudsakligen mycket låga valörer blifvit i enlighet med långifvarnes önskan utfärdade. Det tidsödande arbete, som kräfvades för granskning och bokföring af de år för år i allt större mängder inkommande förfallna kupongerna, har till en mycket väsentlig del blifvit utfördt af extra ordinarie tjänstemän, och för framtiden måste detta i ännu högre grad blifva fallet, emedan en af de ordinarie kammarskrifvarna, som förut hufvudsakligen varit sysselsatt med dylikt arbete, numera måste tagas i anspråk för bestridande af vissa revisionsgörömmål, hvilka i följd af arbetsbördans stegring på andra områden icke vidare kunna medhinnas af vederbörande förste revisor. Denna förändrade anordning bidrager i sin mån att öka behofvet af en förstärkning af den extra ordinarie tjänstemannapersonalen, en förstärkning, som emellertid redan förut visat sig vara erforderlig af den anledningen, att kuponggranskningen icke kunnat verkställas så skyndsamt som önskligt varit och god ordning fordrar. För större sändningar af i utlandet inlösta kuponger, hvilka sändningar stundom kunnat omfatta inemot 200,000 kuponger hvardera, har det sålunda i flera fall måst draga en tid af fyra à fem månader eller till och med mera, innan alla kupongerna blifvit granskade och bokförda samt kvitto däröfver kunnat tillsändas vederbörande utländska bankinrättning.

För en, på sätt ofvan framhållits, behöflig ökning af den extra ordinarie tjänstemannapersonalen lämnar emellertid det nuvarande anslagsbeloppet ej någon tillgång, detsamma har nämligen visat sig vara väl knappt redan för att åt de nu anställda e. o. tjänstemännen bereda en nöjaktig godtgörelse. I sådant afseende må nämnas, att de högsta arfvoden, som under sistlidet år kunnat utgå af anslaget, belöpa sig till i afrundade tal 2,000 och 1,900 kronor, hvilka arfvoden tilldelats de två äldste e. o. tjänstemännen, hvilka varit anställda i riksgäldskontoret, den ene under mer än åtta och den andra under mer än sju år. För öfriga e. o. tjänstemän hafva arfvodena från anslaget belöpt sig till 1,300 à 1,500 kronor för tjänstgöring under hela året. Visserligen hafva de e. o. tjänstemännen härutöfver haft någon inkomst genom vikariat under semester och vid andra ledigheter, men den godtgörelse, de på det hela bekommit för sitt arbete, måste dock särskildt med hänsyn till nuvarande höga lefnadskostnader anses vara väl låg.

För att åt riksgäldskontoret bereda den ökade arbetskraft, som, enligt

hvad ofvan framhållits, redan under den närmaste tiden är af behovet påkallad, äfvensom för att i någon mån förbättra de e. o. tjänstemännens ställning, anse fullmäktige erforderligt, att ifrågavarande anslag höjes med 3,000 kronor eller sålunda till 11,000 kronor, och är det, såsom af den lämnade redogörelsen torde framgå, önskvärdt, att denna förhöjning inträder redan med innevarande år.»

Hvad fullmäktige sålunda anfört har synts utskottet beaktansvärdt, och får utskottet i anledning därpå föreslå,

att Riksdagen må besluta, att det i § 70 af nu gällande reglemente för riksgäldskontoret anvisade anslaget till arfvoden åt extra ordinarie tjänstemän och vaktmästare samt till belöning för extra arbeten må, räknadt från och med innevarande år, bestämmas till 11,000 kronor.

Stockholm den 25 februari 1910.

På bankoutskottets vägnar:

WERNER G. VON SCHWERIN.
